

**BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE**

SARAJEVO

Broj: U – 401/09

Sarajevo, 04.05.2010. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE !

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Davora Žilića, kao predsjednika vijeća, Fikreta Kršlakovića i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivke Kafedžić, u upravnom sporu tužitelja Kantona Sarajeva, Ministarstvo saobraćaja, zastupano po Pravobranilaštvu Kantona Sarajevo, protiv rješenja broj 01-05-26-643-I/09 od 21.07.2009.godine, tuženog Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, u upravnoj stvari ocjene narušavanja tržišne konkurencije na relevantnom tržištu usluga prijevoza, te izricanja novčane kazne, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.05.2010.godine, donio je slijedeću:

PRESUDA

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine broj: 01-05-26-643-I/09 od 21.07.2009.godine utvrđuje se da Ministarstvo saobraćaja Kantona Sarajevo nije izvršilo obavezu naloženu u tački II (2) Rješenja Konkurencijskog vijeća broj 01-01-26-172/05 od 27.12.2005.godine. Dispozitivom navedenog rješenja u tački 2. izrečena je novčana kazna zbog

neizvršavanja tačke II (2) Rješenja od 27.12.2005.godine, Ministarstvu saobraćaja Kantona Sarajeva u visini 50.000,00 KM, dok je tačkom 3. izrečena novčana kazna u iznosu od 15.000 KM odgovornom licu Mihajlu Krmpotiću, ministru u Ministarstvu saobraćaja, također radi neizvršavanja tačke II (2) navedenog rješenja. Rješenjem tuženog broj:01-01-26-172/05 od 27.12.2005.godine, tačkom II (2) naloženo je Ministarstvu prometa i komunikacija Kantona Sarajevo da u roku od 6 (šest) mjeseci donese propis iz člana 8. Zakona o prijevozu u unutarnjem cestovnom prometu i pokrene postupak javnog usklađivanja redova vožnje na području Kantona Sarajevo, u skladu sa propisanim postupkom u Pravilniku o kriterijumima, postupku i načinu usklađivanja i registracije redova vožnje.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, kojom predlaže da se ista uvaži, rješenje tuženog poništi u dijelu koji se odnosi na novčanu kaznu i predmet vrati na ponovni postupak. U tužbi navodi da je tužitelj obavještavao tuženog o mjerama i aktivnostima koje su poduzete na provođenju rješenja, te da nisu bili iz objektivnih razloga u mogućnosti ispoštovati rokove utvrđene rješenjem. Tužitelja je dodatno usporilo usvajanje novog Zakona o cestovnom prijevozu F BiH koji je stupio na snagu dana 07.06.2006.godine, a kojim je dat rok od 90 dana za usklađivanje propisa iz člana 10., te je Pravilnik o prijevozu putnika u Kantonu Sarajevo morao biti usklađen sa novim zakonom. Nadalje, ističe da je tuženi prilikom donošenja osporenog rješenja pogrešno ocijenio jačinu i trajanje povrede zakona. Konačno je predložio da se tužba uvaži i osporeno rješenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 83/08), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz slijedećih razloga:

Rješenjem tuženog broj: 01-05-26-643-I/09 od 21.07.2009.godine utvrđuje se da Ministarstvo saobraćaja Kantona Sarajevo nije izvršilo obavezu naloženu u tački II (2) Rješenja Konkurencijskog vijeća broj 01-01-26-172/05 od 27.12.2005.godine, te mu se izriče novčana kazna u iznosu od 50.000,00 KM, a odgovornom licu, ministru u iznosu od 15.000,00 KM, iz razloga što je tuženi u postupku donošenja rješenja utvrdio nepostupanje

tužitelja po naloženoj obavezi, zbog čega je u skladu sa članom 48. stav 1. tačka d) i stav 2. Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“ broj: 48/05 i 76/07) tuženi odlučio kao u dispozitivu.

Osporeno rješenje temelji se na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona, pa je tužba tužitelja neosnovana.

Iz podataka u spisu proizlazi da je tuženi dana 27.12.2005.godine donio rješenje broj:01-01-26-172/05 kojim je u tački II (1) utvrđeno da Ministarstvo saobraćaja i komunikacija Kantona Sarajevo, današnji naziv Ministarstvo saobraćaja Kantona Sarajevo, kao organ državne uprave koji svojim djelovanjem posredno ili neposredno učestvuje ili djeluje na tržištu, u smislu člana 2. Zakona o konkurenciji, počev od 2002.godine pa nadalje, sprječava, ograničava ili narušava tržišnu konkurenciju na relevantnom tržištu usluga javnog prijevoza osoba i stvari u javnom gradskom saobraćaju na području Kantona Sarajevo, iz razloga nedonošenja obaveznih propisa i nepostupanja po zakonu, čime se stvara administrativna i pravna prepreka pristupu utvrđenom relevantnom tržištu, drugim privrednim subjektima – prijevoznicima u Kantonu Sarajevo, i to na način što nije postupilo po članu 8. i 70. Zakona o prijevozu u unutrašnjem drumskom saobraćaju („Službene novine F BiH“ broj: 23/98) i nije pokrenulo postupak javnog usklađivanja redova vožnje na području Kantona Sarajevo. Tačkom II (2) Rješenja tužitelju je naloženo da u roku od 6 (šest) mjeseci donese propis iz člana 8. Zakona o prijevozu u unutrašnjem drumskom saobraćaju i pokrene postupak javnog usklađivanja redova vožnje na području Kantona Sarajevo. Tačkom II (3) rješenja naloženo je tužitelju da u roku od 6 mjeseci dostavi na uvid usvojeni propis iz člana 8. Zakona o prijevozu u unutrašnjem cestovnom saobraćaju i Odluku o usklađivanju redova vožnje za linijski prevoz lica donesenu u skladu sa pravilnikom o kriterijima, postupku i načinu usklađivanja i registracije redova vožnje, kao dokaz o izvršenju naloga iz tačke 2 Rješenja. Kako tužitelj u ostavljenom roku, a niti do 21.07.2009.godine nije usvojilo, niti ponudilo prijedlog Pravilnika, to je tuženi ocijenio da tužitelj nema namjeru provesti naloge iz tačke II (2) Rješenja, čime se nastavlja sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na relevantnom tržištu usluga javnog prijevoza osoba i stvari u javnom gradskom saobraćaju na području Kantona Sarajevo, čime i dalje stvara administrativne i pravne prepreke pristupu utvrđenom relevantnom tržištu drugim privrednim subjektima – prijevoznicima u Kantonu Sarajevo. Nedonošenjem pravilnika i

neusklađivanjem javnih redova vožnji u Kantonu Sarajevo, tužitelj ne izvršava rješenje tuženog duže od 2 godine i 10 mjeseci, čime su se stekli uslovi za izricanje novčane kazne predviđene članom 48. stav 1. tačka d) i stav 2. Zakona o konkurenciji.

Tužitelj neosnovano u tužbi detaljno obrazlaže razloge koje smatra opravdanim, jer je to bio dužan isticati u toku postupka, pa svi prigovori u tom pravcu nemaju značaja na pravilnost rješenja. Odredbom člana 48. stav 1. tačka d) Zakona o konkurenciji propisano je da će se novčanom kaznom u iznosu najviše do 10% vrijednosti ukupnog godišnjeg prihoda privrednog subjekta, iz prethodne godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda zakona, kazniti privredni subjekt ili fizičko lice ako ne postupi po odlukama Konkurencijskog vijeća iz člana 42. ovog zakona. U konkretnom slučaju, a što ni tužitelj ne spori, rok od 6 mjeseci za postupanje po rješenju od 27.12.2005.godine je počeo teći dana 13.01.2006.godine, odnosno danom uručenja rješenja tužitelju. Nesporno je da je prepiska između tužitelja i tuženog vezano za provođenje rješenja trajala od 04.07.2006.godine do 08.04.2009.godine, te da je tužitelj u tom periodu obavještavao tuženog o poduzetim aktivnostima, odnosno razlozima za nepostupanje po rješenju. Međutim, obaveza tužitelja je bila da u roku od 6 mjeseci od dana prijema rješenja donese propise i pokrene postupak usklađivanja redova vožnje, te samo poduzimanje određenih aktivnosti na ispunjenu istog, bez konačnog ispunjenja, ne opravdava tužitelja.

Prilikom odlučivanja o visini kazne tuženi je pravilno novačnu kaznu odredio u skladu sa članom 52. Zakona o konkurenciji, imajući i vidu namjeru i trajanje povrede zakona, odnosno činjenicu da tužitelj duže od 7 godina sprječava, ograničava i narušava tržišnu konkurenciju na relevantnom tržištu. Kazna za odgovorno lice je u skladu sa članom 48. stav 2., odnosno određena je u minimalnom iznosu, budući da citirani član propisuje kazne za odgovorna lica u iznosu od 15.000,00 KM do 50.000,00 KM.

Ostali prigovori tužitelja u tužbi nemaju značaja na pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, pa iste sud nije posebno cijenio, jer je u osporenom rješenju tuženi detaljno obrazložio sve relevantne činjenice, koje se odnose i na ostale prigovore tužitelja u tužbi, a koje obrazloženje u cijelosti uvažava i ovaj sud.

Na osnovu svega izloženog slijedi da tužba tužitelja nije osnovana, pa je ovaj sud, primjenom člana 37. stav 1. i stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Ivka Kafedžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Davor Žilić

Tačnost prepisa ovjerava - potvrđuje

Ovlašteni zaposlenik Suda

Udina A.